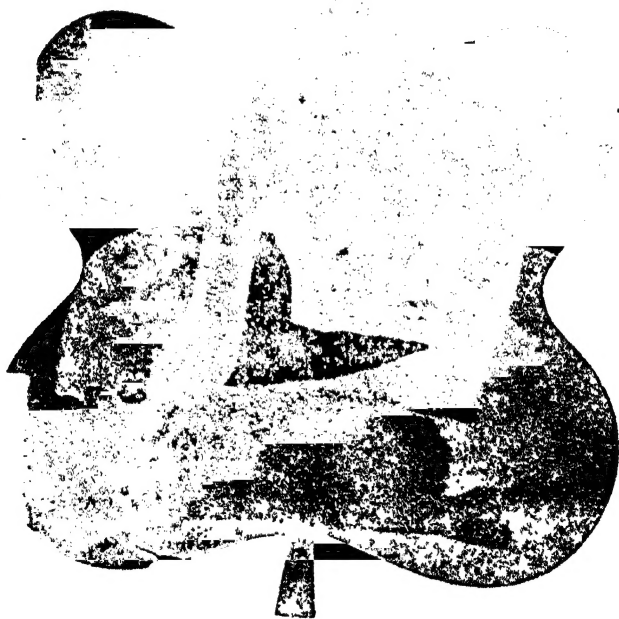

મહાત્મા ગાંધીજીની જેલ જત્રા.

૭-૨-

ગ્રંથક કરી છપાવનાર:-શાહ નાહનચંદ છગનલાલ,
તાસવાળા બીલ્ડીંગ સ્ટેશન સામે-મુરત.

કીંમત રૂા. ૦-૧-૦

૯૯૯-૩

સુરત ખરાનપુરી ભાગાળ પર આવેલા શ્રી 'અંબિકા વિજય
પ્રીન્ટીંગ પ્રેસમાં હરગોવિન્દાસ હરકીશનદાસે છાપ્યું.

ગુજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય

[ગુજરાતી કૉપીરાઈટ વિભાગ]

અનુક્રમાંક C-C-૮૩ વર્ગિક

પુસ્તકનું નામ ગાંધીજીના જીવનચરિત્ર

વિષય ઇ-૧૨૧

મહાત્મા ગાંધીજીની જેલ જાત્રા.

દોહરો.

આએ દુવારીકામે સળી કૃષ્ણ ઓર બલરામ
બેઠ બીધીસે કહે અમર કીઆ બેહાકા કામ

દારૂ તાડીનો ફટકો.

રાગ-ખુને જીગરકો પીતે હું બસ ગમમે તોરે ચાર.

દારૂ તાડીની દીવાનીમાં, હુબી હિન્દુસ્થાન
છોડો હવે તો હદ વળી, ઓ હિંદુ મુસલમાન
શું સ્વાદ હશે એ મીઠા, કંઈ લાજ વિનાના દીડા
શોધે દારૂના પીઠારે, ઓ હિંદુ મુસલમાન. ૧
કંઈ લથડીયાઓ ખાતા, કેઇ નગ્ન વળી દેખાતા
છતાં નથી શરમાતારે, ઓ હિંદુ મુસલમાન. ૨
કંઈ ન્યાતવરો જે આવે, તાડીનાં ઘડીયાં લાવે
પછી પંગતમાં પીરસાવેરે, ઓ હિંદુ મુસલમાન ૩
કોળી દુબળાને ઘાંચી, ખતરી ગેલા ને માછી
પીતા તે ઢીચીરે, ઓ હિંદુ મુસલમાન ૪
ઉઘ રવીના કીર્ણ, સખ્ત મજૂરી કરતા
પીઠામાં પઈસા ભરતારે, ઓ હિંદુ મુસલમાન ૫

ગુલામી ક્યારે છુટે દાડ પીવાનો મુકે
 ત્યારે ગુલામી તુટેરે ઓ હિંદુ મુસલમાન. ૬
 જે પાપ જેમા ગણતા, તેમા મદદ શું કરતાં
 દેશના દ્રોહી થાતારે, ઓ હિંદુ મુસલમાન ૭
 દાડ તણા દીવાના રહેશે કુદન વિનાના
 વળી રિથર નહિ ઠરવાનારે, ઓ હિંદુ મુસલમાન ૮
 પીતા થયા નરનારી ખોલ્યું ખાતું આખકારી
 કમાણી ચાલી ભારીરે ઓ હિંદુ મુસલમાન ૯
 કોઇ ભાંડ મૂળથી ખોલે ગાડાની માફક કોલે
 ઈજ્જતના પડદા ખોલેરે ઓ હિંદુ મુસલમાન ૧૦
 મા જહેન વહુ ને દીકરી, આંખે કદી નવ જોતા
 મનમાં આવે તે બકતારે ઓ હિંદુ મુસલમાન ૧૧
 દીન રજનિમી અથડાતાં કંઈ તિમીરમા કુટાતા
 ગટરમા ગોથા ખાતારે ઓ હિંદુ મુસલમાન ૧૨
 બ બ બ બ કરીને બકતા નિશામા લવારી કરતા
 રખડેલ સમ રવડતા ઓ હિંદુ મુસલમાન ૧૩
 કો પીવા પીડામા જાયે કો ખાનગી મંગાવે
 એ દેશને ડુબાવેરે ઓ હિંદુ મુસલમાન ૧૪
 ઓ બ્રાત ભગિની મારા વ્યસન એ નહારા
 મનુ કે નિશાથી રહેા ન્યારારે ઓ હિંદુ મુસલમાન ૧૫

ગાયન.

અબળા લાચાર બિચારીરે,
 સ્વામીની દાસી અબળા લાચાર બિચારી.
 પ્યારી પ્રાણુ આપે તોયે નાથ ન રીઝે કંઈ,
 લોખી મીઠાં વેણું રીઝન.રીરે-સ્વામીની દાસી.
 માંદી મરે છે દર્દથી, સંભાળ નારીની નહિ;
 દાઝી બળે દીલ દુઃખથી; દેનાર દિઝાસો નહિ;
 દિનરાત સેવા નાથની, કરીએ હસી શ્રમને સહિ
 પણ એકની ગણતી થયે, જીવન તણી સેવા ગઈ.
 સ્વામીની દાસી.

ગરબો.

આવો આવો અસહકારી બેનડી, માત ભારતીને
 આગણું સાહેલડી
 ઉગે ભારતી પ્રભાત પ્રીય બેનડી, ઉડા સોહે
 સરરાજ્યની સાહેલડી
 દુઃખ દેખી નીજ માતનાં દ્રવે હૃદય પાપાણુ
 જુદમ આનતિ ટાળવા બન્યા ગાંધી સરદાર
 હિંદુ ઇસ્લામ શંત સાથીઆરે
 શોકત મહમદ યુદ્ધ ગોઠીઆરે
 રણુ આગણું ઉડા અમે બેનડી તજી તરવાર તીરને સાહેલડી
 સજ્યાં શસ્ત્ર અમે શાંતીનાં બેનડી આત્મ બળને યોગે
 • ઓ સાહેલડી

ચક્ર સુદર્શન જ્યાં ફરે જ્યાં કૃષ્ણ ગાંધી સરદાર
સ-તા બળ યાં શું કરે રહ તોપ ગોળા તલવાર
સુતરને તાંતણે સ્વરાજ્ય બેન આવશે

સહુ ખાત્રી પહેરો દીન દશા દર માયશે
જતાં જેલે જે દેશમુક્ત બેનડી અર્પો વિજય સૂત્ર માળ
ઓ સાહેલડી.
તેનાં પંથે પળોને સહુ બેનડી કંતો રંડીઓ હા રંડીઓ
સ્વરાજ્ય કેમ મળશે ઓ સાહેલડી

સ્વરાજને માટે જેલ.

(રાગ આશોક ખરબુચા જેવા.)

લખશું લખશું લખશું, સ્વરાજ અમે તો લખશું;
સ્વરાજને તો માટે, ભલે જેલમાં તો જખશું—લખશું.
એ હક્ક હમારો લેવા, દુઃખો સિતમ સહીશું;
સ્વતાંત્ર દેશ કરવા, જરા નહીં ડરીશું—લખશું.
હિન્દ માતાને માટે, હિન્દુ ને મુસલમાન;
ભારત તણા સો પુત્રો, મરવાને તૈયાર થઈશું—લખશું.
ભલે સ્થાવર ને જંગમ, મીલકત કનાએ કરજો;
પરવા નથી એ તેની, અડગ અમે તો રહીશું—લખશું.

આ તોપોને તલવાર, ચડાવોં શૂળાને તો ખાર,
ફાંસી ભલે દો આજે, દેશ માટે અમે લડીશું—લઈશું.
ગુલામો હોય જે જે, મસકા ખરે તે કરશે.
તમે હિન્દુસ્તા છો નોકર, શેઠ નોકરથી શું ડરશે--લઈશું.
ભાડુતી પ્રીટી આજે, ઘર ધણી થયા દો આપ:
મળ હવે નહીં રહેશે, એથી વધુ શું કહીશું—લઈશું.
ગુલામીમાં શું રાખી, નિરમાલ્ય ખતાવી દીધા;
અસહકારના મંત્રોથી, હમે ખતાવી દઈશું લઈશું,
ગાંધી બાપુની પાછળ, પુનિત પગલે ચાલે;
ચાંદામ કરીને પરજો, કે મતુ આધ મરીશું--લઈશું.

(લાગી લગન મને એ રાહ.)

માગ્યે સ્વરાજ્ય નહિ મળશે હો, જનુની જાયા માગ્યે
સ્વરાજ નહિ મળશે--ટેક.
નહિ જગો તો જરૂર જુદમ કરશે હો જનુની જાયા
માગ્યે સ્વરાજ્ય નહિ.
મેટી મીંઠીંગો ભરીશું કીધું, કાર્ય કર્યાં વીણુ કદી
ફાંસી દીડું
કર્મ કરે તો સહુ મળશે હો જનુની જાયા

શેર.

૧ કુંપડીમાં જાનેરે કુખાન ભૂખે થાય છે.
 રે લૂંટડી સગનાર નર લીખ માગતા લાચકાય છે
 મહેનત કરે ખેતણી પણુ એકના પોષાન છે
 રે રે દશાએ દેશની ભેદ હૃદય સળગી જાય છે

ભે ભે લુટારો લૂંટ કરશે, હો જનુની
 કૃષ્ણ ગાંધીની શીખ ઉર ધરને
 ચક્ર રેંટીઓ સુદર્શન કરશે

તો આશ અંતરની ફળશે.....હો જનુની જાયા
 પંજાબના ઈન્સાફમા રે હાય કલો શું કરી
 પેટે ચલાવી ચોટ ચાબુક મારતા જુદમી અરી

એ બંધુ ખાતર પ્રાણ પાથરને
 ચરખો ચલાવી ખાલી ઉર ગરને

તો જડમૂલ જુદમ સહુ ટગશે.....હો.....
 બહુ બહુ કલ્લું બહુ સાંભળ્યું બસ હૃદયા આ સળગી રહ્યું
 અન્યાયને જુદમો સણી આંખો જીગર રડતું થયું

મહાત્મા ગાંધીજીનો લેખ.

(લાગી લગન મને તારી.....એ રાગ)

તે મને માયા લગાડી રે આશ્રમના જોગી ...તે મને
 કાળરમતીને તીરે આશ્રમ બાંધ્યો બાવા
 ખાદી સરવેને પહેરાવીરે.....આશ્રમના જોગી
 ઘોળી ટોપીની જમાત બહુ શોભે બાવા
 સ્વરાજ બંસી બજાવીરે...આશ્રમના જોગી
 હિંદ આખામાં હાક વગાડી બાવા
 પ્રજાને ઉગતી જગાડીરે....આશ્રમના જોગી
 પ્રજાના સુખ માટે લેખ ધર્યો છે બાવા
 લંગોટી ચાંગે તે સોહાવી....આશ્રમના જોગી
 બ્રીટીશ સૈન્યને સહેલું હઠાવે બાવા
 રેંટીયો ચક્ર ચઢાવિરે....આશ્રમના જોગી
 ગરીબને ધન્યવાન બનાવા બાવા
 સાધન રેંટીઓ સ્ત્રીખાવોરે....આશ્રમના જોગી
 મંત્ર ખાદીનો બંસીમાં વાગે બાવા
 રૈયતને ઘેલી બનાવીરે...આશ્રમના જોગી.

હીંદ આખો તુજ નામ જપે છે બાવા
 ભારે ભમુતી ભમરાવીરે.....આશ્રમના જોગી
 ખાદી નગર સુદ્ધ ખાદીનું આધ્યુ' ખાવાં
 કોંગ્રેસ ત્યાંતો મરાવીરે.....આશ્રમના જોગી
 સંવત યોગણી ઇડાંતેર સારી ખાવાં
 માગંશર વહી દ્વાદશીરે.....આશ્રમના જોગી
 દેશે દેશની રૈયત આવી ખાવા
 આનંદ અંગ ના સમાધરે.....આશ્રમના જોગી
 દીન આડ અંગ ઉમંગ ન માયે બાવા
 પૃથ્વી આનંદે છવાધરે.....આશ્રમના જોગી
 હીંદુ ભાઈઓને વીનંતી કરું છું વાલા
 ખાદી પહેરજો સુખ માનીરે.....આશ્રમના જોગી
 હીંદ માતા પશધીન પડી છે ભાઈઓ
 મુક્ત કરે રંગીઓ શ્રીરાવીરે.....આશ્રમના જોગી
 હીંદુ મુસલમાનીન એકજ થાવો ભાઈઓ
 સ્વરાજ લેવામાં જાઓ દ્વાવીરે.....આશ્રમના જોગી
 બેઉ કરજોડી અરજ કરું છું ગાંધી
 પ્રભુ આશ પુરે તમારીરે.....આશ્રમના જોગી

વિદેશી કાપડની હાળી.

બાળી નાંખોરે ભાઈ બાળી નાંખોરે,
 તમે વિદેશી કપડાં બાળી નાંખો.
 જેને હાડ માંસની ખેર ચડે,
 તેને હિંદુ મુસલમાન કેમ ચડે.
 હવે દેસનું ગોરવ કઈ રાખો,
 તમે વિદેશી કપડાં બાળી નાંખો.
 હજારો ગાયો કપાયે છે, તેનું ગોસ વિદેશી ખાયે છે
 અલીમાન હવે કઈ દશ ધરો,
 તમે વિદેશી કપડાં બાળી નાંખો.
 કરોડા રૂપીઆ બચે છે, વિદેશી મોજે મારે છે
 બની દેશી પરાધીનતાં તોડો,
 તમે વિદેશી કપડાં બાળી નાંખો.
 દેશ તમારો દુઃખી છે, આર્ય મહિલાઓ ભુખી છે.
 હવે સ્વતંત્રાને કઈ સીખો,
 તમે વિદેશી કપડાં બાળી નાંખો.
 વિદેશી કાપડ બાળેજે, પાંપ તેનું ધોવાએ છે
 તેથી સ્વરાજ્ય નજીક આવે છે,
 તમે વિદેશી કપડાં બાળી નાંખો.

હર હર સ્વદેશ.

રે સિંહ તણા સંતાન ગરજતા ગયા છોડીશું હીંદ
 ડોલાવતા હગમગ ફુંગર તે જીવે હુંટાતું હીંદ
 કયાં દુર્ગાદાસ શૂરવાર અ
 કયાં ગયા શીવાજી શૂરરે
 જણે અરીનાં અરે કાળજાં હૃદયાં છે છાંદ નીન
 કયાં રમણ યુદ્ધના યોદ્ધા
 કયાં રામ રાજ્ય અયોદ્યા
 તે રામ રાજ્ય રસમય સૂત્રોનું બરો હૃદયમાં બીજ
 કયાં હાય ગુલામી આવી
 કયાં દેશ દશા દૂર ભાવી
 તે જોઈ હૃદયમાં જરી દયાના આવે શું દુઃદિને
 પાષાણુ હૃદય પીગળતાં
 જોઈ કલ પંજાબે કરતાં
 જલીયનવાળાં જાન શીકારી હણે જુદમ આધીન
 કયાં ખીસાફતની ખાતર
 થયા બંધન મોસા ખીરાદર
 રે સહી ગુલામી જીવે જગતમાં જાણે નમાલાદીન
 રે કૃષ્ણ ગાંધીજી ગરવા
 જે જુદમ અનીતિ હણવા
 લે દીએ સુદર્શન ચક્ર રેંટીએ બને પાપીઓ ક્ષીણ

દર્ધ તણ ગપાટા વાતો
 સહુ ખાંતે રેંટીએ । કાંતો
 બનો સાચા સ્વદેશી સુતર તાંતણે સ્વરાજ્ય છે આધીન
 શું તોપ ગોળા ત્યાં ફરશે
 જ્યાં હરી સુદર્શન ફરશે
 છે સાચ હરીની સાચ કામમાં બનો લક્ષ્મીમાં લીન
 મહા તાજ વગરના રાજ
 મહાત્માણ જીવજો ગાંઝા
 જે આજે શુદામી દોર તોડવા જેલે વસે રણધીર
 ડગમગ સત્તા ડગમગશે
 જ્યાં આત્મબળ સંચરશે
 ગણશે અરીને વરશે વિજયની માળ ગરજશે હીંદ.

ગાયન.

ધીરો ધીરો ચાલેરે ! મીઠો ગાજેરે !
 રૂડો મારો રેંટીએ હોણ ! ધીરો
 એ રેંટીઆમાં દેશેદયના નીકળે તાર
 એ તારે તારે બાણું ભારતનો ઉધ્ધાર રે ! ધીરો
 સ.ખી) ત્રાક રૂડી પાંખા રૂડા દેજવલ તેનાં નામ.
 દેજવલ પૂણી ઓપતી દેજવલ મારા હાથ.
 હાંખો સહુ હસ્તોરે ! અભયપંથે ફરતોરે !
 રૂડો મારો રેંટીએ હોણ ! ધીરો

સુરતના સેવાણી.

કંઈ દાઝ ભારતની આણીરે સુરતના સેવાણી
 તમે મોજશોખ મનમાનીરે સુરતના સેવાણી,—ટેક
 સુરત નામ સોહાગી પણે કંઈ બદ સુરતનાં કામ
 સુરત સલુણી પ્યારી રૂડી, પંચ નાક નગુણ નકામ—
 સેવાણી

વિદ્યા વિદીત લણા જન ગુણાવલ, પણ ભાષા ભૂત સમા
 માદીકરી સુણનાં સહુ બોલે, જે સુણી શકે નહિ જાન—
 સેવાણી

વિનય વિનાની ભાષા બોલે, મંદીરાં તાડી મસ્તાન,
 ભોગ-ભોગવવા ખાનખાનમાં રોગતણા નિધાન—
 સેવાણી

વિર્ય હીણુ વસે વધુ પુરુષો કાગીની કામે તમામ
 સ્વાર્થ વિનયની આતો સાધના નિર્દોષ નફ્ટ નકામ—
 સેવાણી

અર્થમાં કહે ખરાબી ટાક ગાહી વીણુ દામ
 લપકે ભારે બજારે મહાતે અંદર પાલ તમામ—
 સેવાણી

સદગુણને ગુણહીણુ બનતા બને કાગીની નીકામ
 કલંક લાગે વગર વાંકનું, કેમ સંહી શકે બનશામ—
 સેવાણી

અલભેત્રી બની ચાલી નીકળી મોટા મંદીરનું નામ
દર્શન મન પ્રિયજનનાં કરવા ધરે ભક્તિ બદનામ—

સેલાણી

દેશનમાં પુર ફસી હશીને ચાલે ચોક બજાર
છળે છટકેલો છેલ ફેલથી ફના કરે ધરબાર—

સેલાણી

વૃથા વાણીમાં હિંમત રાખે બગમાં બેરી સમાન
કચ્છ વાળી ફરે કંઈક કામીની યોદ્ધા સમ અભિમાન—

સેલાણી

ટળે તાપ સહુ તાડી પીતાં દરરોજ તાડી મેમાન
સારા દિવસની સહુ કમાણી પીઠે જમા નુકશાન—

સેલાણી

કારીગરી કરે બહુ કારીગર જરી રેશમની બાણ
રોજ કમાયે પીઠે બાણે આખર તાણુમતાણુ—સેલાણી

હજાર રૂપીએ ઘોડાગાડી દશ હજાર બે દામ
મોટર વસાવે મુખ મલકાવી એક પચીસની હામ—

સેલાણી

વિષય ભયંકર વિષધર મ્હાલે ગુણીકા કરતી ગાન
દામ દહને ડાહ્યો દીવાનો ગાન મહી ગુણગાન—સેલાણી

ગઝલ.

ઝુકાવી શીરને સાટે લડયા એ એ તાજને માટે
 છતાં નો દાદ કંઈ દેતે-કહો ત્યાં દોશ કોનો છે—
 લડયા વીદેશીઓ સાથે ઓટનના વાવડા કાજે
 છતાં લાયક નથી ભાખે-કહો ત્યાં દોશ કોનો છે—
 થઈને રાક કરગરતાં અમે માગ્યું અમારું તો,
 છતાં દઈશું કહી દમતા કહે ત્યાં દોશ કોનો છે—
 ખિલાફત ધર્મ ખાતર જે મુસલમાનીને હૃદય ભીતર,
 લગાવ્યું હાથરે ખંજર-કહો ત્યાં દોશ કોનો છે—
 લખીત એ લેખ રાણીના ન બંધન હોય ધર્મમાં,
 છતાં છે છેક અવગણના-કહો ત્યાં દોશ કોનો છે—
 અમે ચેતી અમારું શું હવે શોધી અમે લઈશું,
 છતાં તમને ગમે તે ના-કહો ત્યાં દોશ કોનો છે—
 અમે હસ્તે વણી ખાદી પહેરી રવેતને સાદી
 તુટે વેપાર વિદેશી કહો ત્યાં દોશ કોનો છે—
 કરે શિક્ષણ નમાલા લાજે અમે તેને તજી દઈએ,
 છતાં તમને ફરે ના તે કહો ત્યાં દોશ કોનો છે—
 વિદેશી માલને છોડા વિદેશી બંધનો તોડો,
 પહેલેથી જણાવ્યું તો-કહો ત્યાં દોશ કોનો છે—

છતાં રે શોકાઅદલી સહ ખીજ નેતા કર્યા બંધન,
 કરવા સ્વરાજ્યનું ખંડન-કહો ત્યાં દોશ કોનો છે—
 દબાવી દાબલા દેવા અમોને લીડ ગણી લેવા,
 ચલાવો આ અદાલત પણ-કહો ત્યાં દોશ કોનો છે—
 હવે અપમાનથી મરવું ગુલામીથી જવું જેલે,
 અમે ખ્યાડું ગણ્યું છે તો-કહો ત્યાં દોશ કોનો છે—
 અરે પંજાબના ન્યાયે કતલ કંઈ જાનની કીધી
 છતાં હીંદ રહે સાંખી કહો ત્યાં દોશ કોનો છે—
 અમે ખાદી પહેરી તો તમે તે ફાડી તોડો છો
 દબાવો દેશનો હુન્નર-કહો ત્યાં દોશ કોનો છે—
 તમારા સ્વાર્થની ખાતર કરો આ હીંદને ઘાયલ
 ભલે હીંદી ભૂખે મરતા-કહો ત્યાં દોશ કોનો છે—

કવવાલી.

અરે કીસ્મત અરે કીસ્મત કહી દે દોષ તું મારો
 કર્યો છે હાય દુઃખીયારો બુદ્યાને રાહ બતલાવો ૧
 હતી કીર્તી ઘણી સારી અત્યારે શું સ્થિતી મારી
 નિહાળો જગત મોરારી બુદ્યાને રાહ બતલાવો ૨

- હતા સુખ વૈભવો કેવાં ખરેખર દંદના જેવાં
હીધું તેં સર્વ એ ટાળી ભુલ્યાને રાહ બતલાવો ૩
- હતી મોટર ઘણી સારી રૂઢ્યને લાગતી ખ્યારી
પડ્યું છે દુઃખ બહુ ભારી ભુલ્યાને રાહ બતલાવો ૪
- સુકોમળ તો વદન મારું સુધાતું કંઈને લીધે
વીધીનો ખેલ છે ન્યારો ભુલ્યાને રાહ બતલાવો ૫
- અરે મુજ મુખથી શબ્દો નીકળતાં બહાર તે પહોંચાં
ઉઠાવી સેવકો ક્રેતા ભુલ્યાને રાહ બતલાવો ૬
- જતો મમ મીત્રની પાસે મને બહુ માન ત્યાં મળતું
થતી ત્યાં સ્નેહની વાતો ભુલ્યાને રાહ બતલાવો ૭
- હવે તો મીત્ર સહુ મારા મને તો કાળ સમ ભાસે
રહી નહિ પાછ પશુ પાસે ભુલ્યાને રાહ બતલાવો ૮
- ઘણી ભારી હતી મારી મનોહર બીડીંગો સારી
થઈ તે હાય દુઃખીયારી ભુલ્યાને રાહ બતલાવો ૯
- હતાં વસ્ત્રો ઘણાં સારાં જીવનને લાગતાં ખ્યારાં
પડ્યાં છે તેહનાં કાંકાં ભુલ્યાને રાહ બતલાવો ૧૦
- સુકોમળ બાળકો મારાં દુખી છે અન્નના લીધે
નજરમાં તે ન જોવા તું ભુલ્યાને રાહ બતલાવો ૧૧
- સ્પેશીયલ ચાહ અને કોપ્રી તણાં અંધાણ બહુ મારે
હવે તો તેહ વીણ ચાલે ભુલ્યાને રાહ બતલાવો ૧૨
- અધુરો અંક આ જોઈ, કદી ના કોપશે ભાઈ
છંપાયે અંક બીજામાં ભુલ્યાને રાહ બતલાવો ૧૩

વાપરે !

વાપરે !

આગ ચોરી ને લુટારાથી જયવા માટે

ફાયરમુફ તીજેરીઓ

તીજેરી ખરીદતા પહેલા સ્ટેશન પર આવેલા
જુના અને જાણીતા ફાયરમુફ તીજેરી, તાબા, કળ
તથા કેસ બોક્સો જનાવનાર તથા વેચનાર—

— માત્રી જે. ભગવાન એન્ડ કું. —

ના શોરૂમની મુલાકાત લેવા વીનંતી છે કાર
ણકે અમારે ત્યાં કોઈ પણ જાતનો દગો નથી. થોડા
વખતમાં બહોળી વીખ્યાતી અને કદરદાન આહવાનો
સંતોષ અને ચાલુ આશ્રય એજ અમારી મહેનત
તથા હુંકા નફા સાથે પુરતું છે. બીજા મોકલો કરતાં
મજબુત અને કીંમતમાં ફાયદો થશે.

કારખાનું—દિલ્હીમેટ ચાર સંપ્રદાયનું મંદીર.

શોરૂમ-દાવજી બીલ્ડીંગ સ્ટેશન રોડ

સુરત.

PLUMP

જીંધી સુરત સ્ટોવ ડીપો.

ડે. દાવજી બીદડીંગ રોયન રોડ-સુરત.

ગ્રાહકો, બોપટીમજા. રેડીઅસના ચુલા તથા તેની
દરેક ચીજો જેવી કે નીપલ, નીપલની ઝાંવી, વાલની
ચાવી બનાવનાર તથા વેચનાર કાળવાના ચુલા, કોટરન
લાઈટ, એન્ટલો, પીનો કોક્ષાયતે મેળનાર.

રીપેરીંગ ખાત્રીપુર્વક થાય છે. કોઈજ વખતે પધા-
રવાથી જરૂર કાયદો

આ જગા જાહેર ખબર મારે છે

આપવાની છે.

પુછપરછ આ પ્રેસમાં કરવી.

